

Sygn. akt I C 102/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Przemysław Majkowski

Protokolant: sekr. sąd. Jolanta Grelńska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013 r. w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. K.**

przeciwko A. G.

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

1. oddała powództwo;

2. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Sieradzu na rzecz adwokata J. R. kwotę 7200,00 (siedem tysięcy dwieście) złotych powiększoną o 23% podatek VAT tj. łącznie 8856,00 (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej ustanowionej dla powoda z urzędu.

Sygn. akt I C 102/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 14 stycznia 2013 roku powód R. K. domagał się zasądzenia na jego rzecz, na podstawie art. 417 k.c., od pozwanej A. G. kwoty 284.000,00 złotych, tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działania sędziego Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim A. G., podejmowane przez pozwaną w sprawie sygn. akt I C 1449/11 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim.

Pismem załączonym do akt w dniu 15 maja 2013 r. powód wyraźnie i wprost sprecyzował, że nie pozywa Skarbu Państwa, ani Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim lecz osobę fizyczną A. G..

W odpowiedzi na pozew, pozwana A. G. wniosła o:

- oddalenie powództwa z uwagi na jego oczywistą bezzasadność w tym z uwagi na brak legitymacji procesowej po stronie pozwanej,
- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 9 października 2012 roku wydanym w sprawie sygn. akt I C 1449/11 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił powództwo R. K. przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim o odszkodowanie i zadośćuczynienie oraz zasądził od powoda R. K. na rzecz Prokuraturii Generalnej

Skarbu Państwa kwotę 7.200,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Przewodniczącym składu orzekającego w sprawie sygn. akt I C 1449/11 była pozwana sędzia A. G.. Wyrokiem z dnia 7 maja 2013 roku wydanym w sprawie sygn. akt I ACa 1464/12 Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację powoda R. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 9 października 2012 roku wydanego w sprawie sygn. akt I C 1449/11 oraz zasądził od powoda R. K. na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5.400,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(niesporne – poświadczona kopia wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim k. 89, poświadczona kopia wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi k. 100).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pozew jest niezasadny, a żądania powoda R. K. nie zasługują na uwzględnienie. Powód nie wykazał i nie udowodnił, aby zaistniały jakiegokolwiek podstawy do przypisania odpowiedzialności pozwanej wobec powoda, tymczasem zgodnie z art. 6 k.c. to na nim jako na podmiocie wywodzącym skutki z przedstawionych twierdzeń spoczywał obowiązek udowodnienia, iż twierdzenia te odpowiadają prawdzie.

Zgodnie z brzmieniem art. 415 k.c. ten, kto to z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia, czyli podstawową przesłanką tej odpowiedzialności jest powstanie szkody, która winna pozostawać w adekwatnym związku przyczynowym z zachowaniem noszącym znamiona bezprawności, która jest kategorią obiektywną i oznacza niezgodność z obowiązującymi zasadami porządku prawnego wynikającymi z powszechnie obowiązujących norm prawa, w szczególności cywilnego, karnego i administracyjnego oraz zasad współżycia społecznego. Powód R. K. precyzując zarówno w złożonym pozwie, pismach procesowych jak i na rozprawie swoje roszczenia wskazał na istniejące jego zdaniem nieprawidłowości, czy wręcz działania niezgodne z prawem, w postępowaniu w sprawie sygn. akt I C 1449/11, przeprowadzonym przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim, w którym czynności orzecznicze podejmowała pozwana sędzia A. G. jako sędzia referent – Przewodniczący składu orzekającego. Swojej szkody powód upatrywał w bezprawnym oddaleniu przez pozwaną A. G., jako Przewodniczącą składu orzekającego, jego powództwa oraz bezprawnym orzeczeniu o obowiązku obciążenia powoda kosztami postępowania, a także bezprawnym oddaleniu jego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu i dopuszczeniu dowodu z opinii biegłych.

Dokonując oceny prawnej przedstawionego Sądowi Okręgowemu pozwu zważyć należy, że żądania powoda skierowane zostały przeciwko osobie pełniącej urząd sędziego. Okolicznością niesporną i niekwestionowaną w sprawie przez powoda jest, że pozwana A. G. jest sędzią Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim. Pozwana zatem wykonywała w sprawie sygn. akt I C 1449/11, Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim, czynności władzy publicznej jako osoba czynnie pełniąca urząd sędziego i mająca ku temu stosowne uprawnienia, a nie jako osoba pozbawiona możliwości sprawowania wymiaru sprawiedliwości. Zgodnie z treścią art. 417 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Z treści tego przepisu wynika zatem, że ewentualne roszczenia związane z bezprawnym – zdaniem powoda – wyrokiem i winny być skierowane wobec Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim, a nie wobec pozwanej, jako osoby fizycznej. Zdaniem Sądu Okręgowego brak jest zatem legitymacji procesowej po stronie pozwanej, co powoduje, że powództwo podlega w całości oddaleniu.

Nadto podnieść należy, że poza ogólnikowymi zarzutami bezprawności w działaniach pozwanej, które przy tym nie zostały w ogóle wykazane i udowodnione, powód wskazał także na merytoryczną nieprawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie o sygn. akt I C 1449/11. Odnosząc się do tego zarzutu stwierdzić należy, iż w niniejszym postępowaniu powód nie może kwestionować zasadności prawomocnego rozstrzygnięcia wydanego w tej sprawie. Zdaniem Sądu, powód, o ile uznaje to za uzasadnione, może rozważyć wystąpienie do Sądu Najwyższego ze skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w trybie art. 424¹ k.p.c. Zgodnie bowiem z art. 417¹ § 2 k.c. jeżeli szkoda została wyrządzona przez

wydanie prawomocnego orzeczenia jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu jego niezgodności z prawem. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego wydane w tym trybie miałyby wtedy charakter prejudycjalny dla odpowiedzialności, ale nie pozwanej osoby fizycznej A. G., ale Skarbu Państwa. Wskazać, także należy, że w sprawie I C 1449/11 Sąd wykonywał czynności procesowe i działał zgodnie z uprawnieniami i obowiązkami określonymi w kodeksie postępowania cywilnego, tak więc działań podjętych przez niego w ramach tego postępowania nie można uznać za bezprawne.

Zdaniem Sądu powód nie wykazał i nie udowodnił spełnienia się zasadniczej przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej, a mianowicie zdarzenia z którym system prawny wiąże obowiązek naprawienia szkody. Powód pozwał za wydanie, błędnych jego zdaniem, orzeczeń władzy sądowniczej osobę fizyczną, ale pełniącą urząd sędziego. Stwierdzić zatem należy, że przede wszystkim brak było jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że działania podejmowane przez pozwaną były niezgodne z prawem. W tym stanie rzeczy bezprzedmiotowe jest badanie w sprawie pozostałych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej. W konsekwencji żądanie zapłaty kwoty z tytułu zadośćuczynienia (szkody niemajątkowej), jak i też ewentualnie z tytułu odszkodowania (szkoda majątkowa) zostały oddalone.

Na podstawie § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) Sąd zasądził od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu na rzecz adwokata J. R. z kwotą 7.200,00 złotych powiększoną o należny podatek 23% VAT to jest łącznie kwotę 8.856,00 złotych z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej ustanowionej dla powoda R. K. z urzędu.